

مقاله‌نامه بیست و سومین کنفرانس بهاره فیزیک (۱۳۹۵-۲۹-۳۰) اردیبهشت

کوپل شدن نanolوله‌های چند دیواره آمین‌دار به نانوذرات CdSe-TGA

سونیا محمدحسینی ترامونی^۱; فریناز روشنی^۲; محسن عادلی^۳^۱ پژوهشگاه جوان و نخبگان، واحد رباط کریم، دانشگاه آزاد اسلامی، رباط کریم، ایران^۲ گروه فیزیک، دانشکده شیمی، دانشگاه الزهراء، تهران^۳ دانشکده شیمی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، لرستان

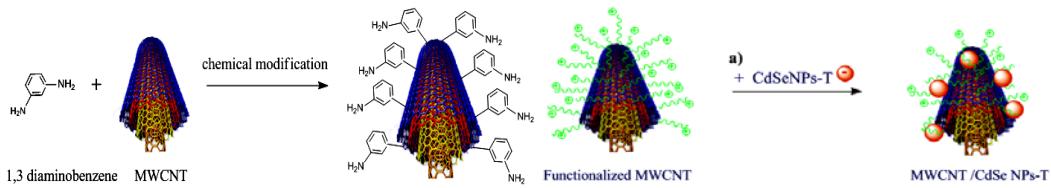
چکیده

در این پژوهش هدف ما اتصال نانوکریستال‌های کادمیوم سلناید بر روی سطح نانوتیوب‌ها می‌باشد. در ابتدا 2-anilin به صورت کوالانسی به نanolوله‌های کربنی چند دیواره (MWCNTs) وصل می‌شوند. بعد از آن نانوذرات کادمیوم سلناید با عامل‌های تثبیت کننده تیوگلیکولیک اسید (TGA) از طریق جاذبه الکتروستاتیکی با نانوتیوب‌ها مزدوج می‌شوند. ساختارها، مشخصات و اثرات جفت شدگی این سیستم‌ها با روش‌های میکروسکوپی TEM و اسپکتروسکوپی IR مورد بررسی قرار گرفتند. استفاده از 2-anilin به عنوان عامل متصل کننده نانوذرات کادمیوم سلناید به سطح نانوتیوب‌های کربنی چند دیواره از طریق جاذبه الکتروستاتیکی روشی نوین است.

از زمان کشف nanololle‌های کربنی، جنبه‌های جالب توجه زیادی از مشخصه‌یابی و کاربردهای بالفعل nanololle‌ها در زمینه‌های مختلف بوجود آمده است. با این حال خصوصیت آروماتیک nanololle‌ها، واکنش پذیری آنها را مقید می‌کند. عامل‌دار کردن نانوتیوب‌ها محدوده کاربردهای آنها را گسترش می‌دهد. اسمبل شدن نانوذرات رسانا و نیمه‌رسانا به ساختارهای یک بعدی یا دو بعدی برای تشکیل ساختارهای nanomقياس بویژه نانوتیوب‌ها، بدليل کاربردهای بسیار در مدارهای الکترونی، حسگرها و قطعات فتوالکترونیکی، به طور گسترده‌ای مورد مطالعه قرار گرفته است [۱-۴]. در این پژوهش هدف ما اتصال نانوکریستال‌های کادمیوم سلناید بر روی سطح نانوتیوب‌ها می‌باشد. استفاده از 2-anilin به عنوان عامل متصل کننده نانوذرات کادمیوم سلناید به سطح نانوتیوب‌های کربنی از طریق جاذبه الکتروستاتیکی روشی نوین است.

نمای تصویری مراحل عاملدار کردن nanololle‌های کربنی در شکل ۱ ترسیم شده است. nanololle‌های کربنی آمین‌دار شده و نانوذرات کادمیوم سلناید را تحت همزن مغناطیسی واکنش دادیم. شکل ۲ نمای تصویری تشکیل nanocomپوزیت را نشان می‌دهد. مولکول‌های 2-anilin به صورت شیمیایی (کوالانسی) به سطح نانوتیوب‌ها متصل می‌شوند. 2-anilin با ایزوآمیل نیتریت واکنش داده و نمک دیازونیوم آریل دار را ایجاد می‌کند که در مرحله بعد با دیواره بیرونی MWCNTs واکنش داده و رادیکال آریل را در جو نیتروژن تولید می‌کند، این رادیکال‌ها به دیواره تیوب حمله کرده و جفت شدن پی در پی رادیکال به نانوتیوب را موجب می‌شوند. عاملدار کردن شیمیایی نانوتیوب‌ها فرصت جدیدی برای اتصال نانوذرات CdSe به سطح MWCNTs ایجاد می‌کند. نانوذرات CdSe با عامل پوششی TGA، (به اختصار CdSe NPs-TGA می‌نامیم) به دلیل گروه انتهايي کربوكسیل عامل پوششی دارای بار منفی است. و نانوتیوب‌های چند دیواره عاملدار شده با 2-anilin (به اختصار NH₂-MWCNTs می‌نامیم) به دلیل گروه انتهايي آمین روی سطحشان دارای بار مثبت است. لذا نانوذرات با بار منفی می‌توانند از طریق برهم‌کش‌های الکتروستاتیکی به سطح nanololle‌های با بار مثبت متصل شوند.

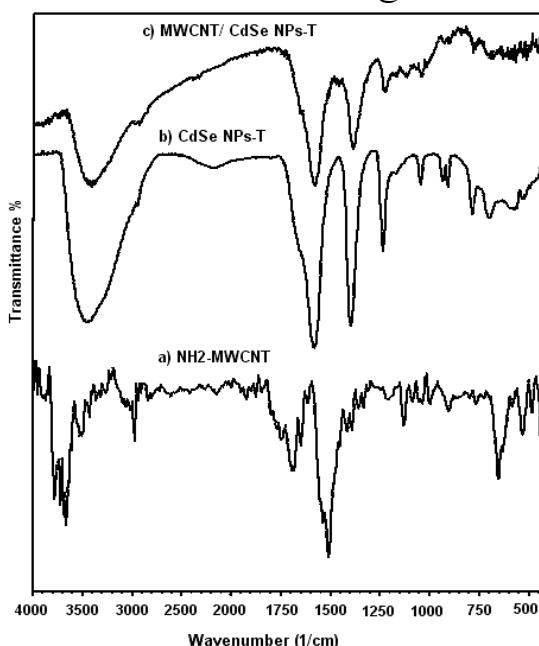
مقاله‌نامه بیست و سومین کنفرانس بهاره فیزیک (۱۳۹۵-۲۹-۳۰ اردیبهشت)

شکل ۲: تصویر تشكیل نانوکامپوزیت

شکل ۱: نمای تصویری مراحل تهیه $\text{NH}_2\text{-MWCNTs}$

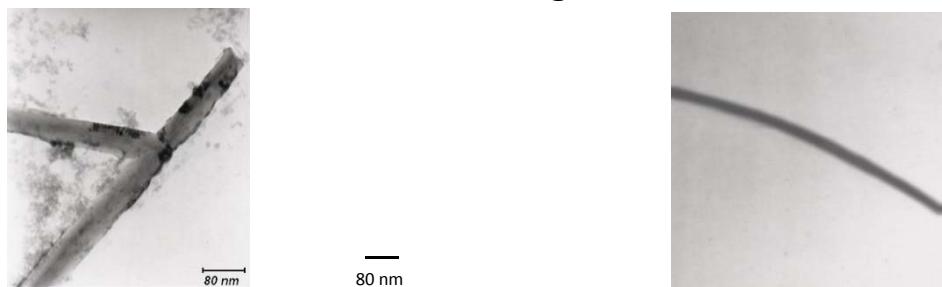
شکل ۳ طیف‌های FT-IR مربوط به (a) MWCNT عامل دار شده با 2-anilin (عامل پوششی TGA)، و (c) نانوذرات کادمیوم سلناید (عامل پوششی TGA) وصل شده به نانولوله‌های آمین دار را نشان می‌دهد. در شکل ۳ حضور 2-anilin تأیید می‌شود. پیک‌های واقع در 1512 cm^{-1} و 1460 cm^{-1} مربوط به ارتعاشات کششی C-C و خمی C-H حلقه‌های بنزن می‌باشد. پیک در محل 810 cm^{-1} معروف به ارتعاش خمی خارج از صفحه C-H بنزن است. باندهای مشاهده شده در اطراف در 1600 cm^{-1} و 3600 cm^{-1} ترتیب به علت ارتعاش کششی آروماتیک/خمی N-H و کششی N-H می‌باشند. پیک‌های ذکر شده حضور 2-anilin را اثبات می‌کند. در شکل ۳ b-پیک‌های مشاهده شده در مکان‌های $516, 694, 779, 902, 927, 929, 1039, 1226, 1388$ و 1571 cm^{-1} به علت جذب مولکول TGA روی سطح CdSe می‌رسیم که پیک‌های واقع در $1041, 902, 799, 788, 688\text{ cm}^{-1}$ و $1224, 1386, 1577, 2923\text{ cm}^{-1}$ حضور CdSe NPs-TGA بر سطح MWCNTs را تصدیق می‌کند.

شکل ۳: طیف FT-IR مربوط به (a) MWCNT عامل دار شده با 2-anilin (عامل پوششی TGA)، و (c) نانوذرات کادمیوم سلناید (عامل پوششی TGA) وصل شده به نانولوله‌های آمین دار

مقاله‌نامه بیست و سومین کنفرانس بهاره فیزیک (۱۳۹۵-۲۹-۳۰ اردیبهشت)

شکل ۴ تصویر TEM نanolوله‌های چند دیواره اولیه را نشان می‌دهد. تصویر TEM در شکل ۵ مورفولوژی سطح نانوتیوب‌ها بعد از عامل‌دار شدن با 2-anilin را نشان می‌دهد. در این شکل لایه‌ای از 2-anilin MWCNTs را به طور واضح می‌توان مشاهده کرد. از مقایسه شکل ۴ و ۵ قطر MWCNT حدود ۴۵ nm و ضخامت لایه آمینی حدود ۲۲ nm می‌باشد. شکل ۶ تصویر TEM نانوذرات کادمیوم سلناید با عامل ثبیت کننده TGA را نمایش می‌دهد. در این شکل نانوذرات نامنظم هستند و اکثرًا به هم چسبیده‌اند. اندازه متوسط ذرات تقریباً ۲۰ nm است. شکل ۷ تصاویر TEM مواد هیبریدی CdSe NPs-TGA/ NH₂-MWCNTs را نشان می‌دهد. در این تصویر نقاط تیره معرف نانوذرات کادمیوم سلناید هستند. می‌توان ملاحظه کرد که در این تصویر CdSe NPs-TGA به سطوح MWCNTs بواسطه عامل آمینی 2-anilin، به علت برهم‌کنش بارهای مخالف متصل شده‌اند.

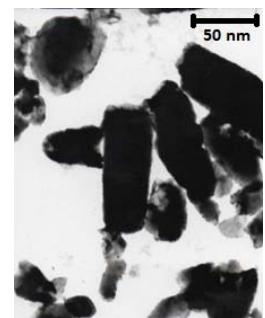

شکل ۵: تصویر TEM نanolوله کربنی عامل‌دار شده.

شکل ۴: تصویر TEM نanolوله کربنی.

شکل ۷: تصویر TEM مواد هیبریدی CdSe NPs-TGA/ NH₂-MWCNTs.

شکل ۶: تصویر TEM نانوذرات کادمیوم سلناید.

نتیجه گیری

در این پژوهش نanolوله‌های کربنی از طریق اصلاح کوالانسی دیواره 2-آمین دار شدند. نانوذرات کادمیوم سلناید نیز از طریق برهم‌کنش الکتروستاتیکی میان مواد با بار مخالف به سطح MWCNTs متصل شدند. برهم‌کنش میان نانومواد با اسپکتروسکوپی IR و تصویر TEM بررسی شدند. اطلاعات اسپکتروسکوپی به طور واضح اتصال MWCNTs به سطح CdSe NPs عامل‌دار شده را در نتیجه برهم‌کنش الکتروستاتیکی نشان می‌دهند. این مواد چند جزئی، امکانات جدیدی در بسیاری از حوزه‌های علم فراهم می‌آورند. این نانوکامپوزیت‌های هیبریدی در حوزه‌های مغناطیسی، اپتیکی، الکترونیکی، کاتالیستی و پزشکی می‌توانند به کار گرفته شوند.

مقاله‌نامه بیست و سومین کنفرانس بهاره فیزیک (۱۳۹۵-۲۹-۳۰) اردیبهشت

مرجع‌ها

۱. M. Salavati-Niasari, M. Bazarganipour, *Applied Surface Science* **255** (2009) 7610–7617.
۲. محمدحسینی، سونیا؛ عادلی، محسن؛ بهاری، علی؛ سیدهمین همایش دانشجویی فناوری نانو، انجمن علمی نانوفناوری پزشکی ایران، دانشگاه تهران، تهران، (۲۰۱۳).
۳. محمدحسینی، سونیا؛ عادلی، محسن؛ بهاری، علی؛ هجدویی همایش انجمن بلورشناسی و کانسی شناسی ایران، دانشگاه تبریز، تبریز (۲۰۱۰).
۴. S. Mohamad Hosseini, M. Adeli, A. Bahari, International Congress on Nanoscience and Nanotechnology (2010) Shiraz, Iran.